

גיליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק. התמקד בחלקו בפעולת צה"ל בניצחונה שאיפיינה את חזרתו הרשמית של ראש-הממשלה החדש-ישן, דויד בן-גוריון, למישור רתו. תחת הכותרת, "כך עלינו על ג'בל איסכחה" הובאו פרטי הקרב הגדול ביותר שניהל צה"ל מאז מלחמת העצמאית. מאמר העורך היה נוסף כסירת המאמרים, "אל הנשק?" שבו, תחת הכותרת, "שלושה שנפלו בניצחונה" הובאו תולדות חייהם של שלושה מחיילי הכוח, שנפלו בקרב המיתקפה על כסיפי המצרים. תחת הכותרת, "ביקרתי בשגרירות מצרית" הובאה כתבתה של ישראלית צעירה המתגוררת בלונדון. היא תיארה כאופן מקורי את מנעה הראשון עם הנספחות המצרית בכירת בריטניה. ראש מערכת, "העולם הזה", שלום כוהן, התחיל כפירסום הסדרה שזווערה את החברה הישראלית של אותם ימים — "הרשימה השחורה" — תחת הכותרת, "להם זה לא איכפת". בין ראשוני עתירי-ההון שלא שילמו, לקרן המגן, מנה כוהן את יעקוב שימשון שפירא, כאותם ימים פרקליט נודע ואחרי-כך שרי-המישטרים; הקבלן הירושלמי שימעון דיסקין; היובאן

צה"ל תיקר במדג סיני
הנפסים נבחרים • אלה בני חרלי יעוצה

"העולם הזה" 943
תאריך: 10.11.1955

ספורט

סילוק החוב

יהושע (שייע) גלור אינו מהאנשים המהירים לשכות. אף פעם הוא לא למד הנהלת-חשבונות, אולם את חשבונותיו ה- אישיים הוא מסדר טוב יותר מכל רואה-חשבון מוסמך. שייע הוא תומך נלהב של שיטת השילומים והפיצויים והריבית הקצוצה.

החשבון התחיל ברגע שבצד הפאסיב הופיעה השורה: "איהשתתפות בשני משחקי-ליגה אחרונים בשל הרחקה מ- מיגרש כעונש על פגיעה בשחקן". יש מקום להגיש כי קיים קשר בין הרחקת גלור מהמשחקים לבין אי-זכייתה של מכבי תל-אביב באליפות הליגה.

שמפאניה בשני גביעים. כשחזר שייע למיגרש היה קצת מאוחר מדי. אך הוא זכר את הכלל של כל נושה: "מוטב מאוחר מאשר אף פעם". נותרו לו עוד שתי הזדמנויות להעשיר את סך האקטיב שלו: גביעי-המדינה והגביע ע"ש יוסף שפירא.

שייע אור את רגליו הביא ניצחון ל- קבוצתו על הפועל תל-אביב (1:2). בהבי- קיעו כמו רגליו את שני השערים, חזר על המעשה גם בתחרות שניה במסיגרת גביע שפירא, שם הבקיע ארבעה מתוך חמשת השערים לחובת מכבי חיפה, ש- חדרו לרשת בזה אחר זה תוך 13 דקות. במישחק חצי-הגמר של גביעי-המדינה לא שכה שייע את החשבון הישן עם מכבי חיפה, קבוצתו של אלי פוקס, שגולה ממכבי תל-אביב שתי נקודות יקרות ב- ליגה.

עתה נותר סילוק החשבון האחרון — הקרב הכפול עם ה"א מפתח-תיקווה, בחי" רי הליגה; האחד — בגמר גביעי-המדינה שייערך השבת; השני — בגמר גביע שפירא, שייערך בשבת הבאה.

שייך מחייך ואומר: "אנחנו עוד נשתה שמפאניה משני הגביעים גם יחד."

אנשים

● כשהגיעה רעיית ראש-הממשלה פ"ד לה בן-גוריון לבית-החולים הדסה בי- ירושלים, על-מנת לקבל טיפול חשמלי, הופסק במקרה זרם החשמל באותו איזור עירוני. פולה טילפנה מיד לחברת-החשמל ודרשה את חידוש הזרם. כשקיבלה תשובה אדיבה, אך שלילית, איימה: "אני אספר את זה לבעלי." כשחזרה פולה למחרת לבית-החולים, התעניינו האחיות האם היא אמנם הגשימה את האיום. "כן, סיפרתי לו" אמרה פולה. והוסיפה שהוא ענה: "מה אני יכול לעשות?"

● לאחר שנשאל שרי-התחבורה החדש, **משה כרמל**, כיצד הוא מרגיש עצמו כשר: "אצלנו מסדרים בעבודה. אומרים לך להיות מזכיר — ואתה מזכיר. אומרים לך לעבוד בפלחה — ואתה פלח. אומרים לך להיות שר — ואתה שר."

● בטורו קדמתי שמעתי כתב עיתונאי משריב **שלום רוזנפלד**, לאחר ש**משה שרת** חזר ממסעו לג'נבה, שם ניסה להשיג ערובה לביטחון ישראל ממעצמות המערב: "מדיניות-החוץ שלנו מגששת כסומא בערובה."

● מכבי תל-אביב אכן זכתה בגביעים.

אגדת שימעון הורן (המשך) * כולה בן-גוריון

והפסקת החשמל * הגביעים של שייע גלור

מנגוון

האיש שעלה

שימעון הורן, צעיר מפא"י מהימן היה זקוק למישרה. הוא קיבל אותה, נתמנה לתפקיד היועץ הכלכלי העליון של המדינה. שימעון הורן, צעיר מפא"י זרין, היה זקוק לבית. לפני כשנתיים הקציב משרד-האוצר לצורך זה סכום של 12 אלף ל"י מכספי משלמי-המיסים.

שימעון הורן, צעיר מפא"י חרוץ, היה זקוק למכונית. השבוע מסרה העיתונות כיצד נפתרה גם בעייה לאומית זו, וזה מבלי שנתעורר הצורך להטיל מס חדש על המדינה או לערוך מגבית מתאימה.

צרותיו של גאון. כמו בהשגת ה- דירה, לא היה שום דופי מישפטי בסיפוק הצורך האלמנטלי. במקרה הוא (העולם הזה 849) הודרו שרי-האוצר ההכריזו כי הורן, לשעבר מדוברי המישרת הצעירה של מפא"י והלוחם בתוכה לא-דיאלים צרוף, ישלם את מחירה בתשלומים לשיעור- רין ממשכורתו הממשלתית.

הורן הוא גאון כלכלה. אחרת לא היה פונה אליו שרי-האוצר, לוי אשכול, לשמש גורם מרכזי בכלכלת הארץ. אף שלא למד מעולם כלכלה למעלה משנתיים וחצי, והיה חסר כל ניסיון מעשי, פרט להצלחתו הבלתי-רגילה בכלכלת עצמו. כך פתר הורן בעיה שהיתה מביאה במבוכה לכדי גלים פחות גאוניים: כיצד להפיק מן ה-

משכורת הממשלתית הזעומה גם את ה- תשלומים הכבדים של מחיר הדירה וגם את מחייתה החדושת של מישפחה בת שלוש נפשות.

על כל פנים, ברור היה שמשכורת זו אינה יכולה להספיק גם לרכישת מכונית, שתתאים לרמה החברתית של היועץ בן ה-33.

גלגלי הפיתוח. הישועה באה ממקור בלתי-צפוי. נוסף על עשרות תפקידיו ה- מפרכים האחרים, שימש הורן גם כמקשר בין מיפעל מלוות העצמאות והפיתוח לבין משרד-האוצר. בתפקיד זה, כפי שהסביר ה- האוצר, "מוטל עליו להקביל את פניהם של קוני האגרות בעבר ובעתיד, וביחד עם עובדי מלוות העצמאות, לדאוג לייצול ביקוריהם בארץ. תפקיד זה מחייב נס-י עות".

תפקיד זה גם חייב פגישה עם יהודי מעניין מאוד, לפני עשרות שנים נטש את גדרה, מושבת הולדתו, אחד יוסל צוקרמן, דוד שלישי של ביל"ויים. כמו סבו שנטש ארץ רחוקה כדי לכבוש עולם חדש ב- ארץ, יצא גם יוסל למולדתו החדשה ב- רחוקה והשתקע ברבות הימים בעיר בוס- טון, ארצות-הברית. שם נודע יוסף צוקרי מן בתואר ובשם עור-רדיו ג'וזף שוגרמן, כיאה לצינוני ותיק, חזר מיסטר שוגרמן לארץ אבותיו, כשהוא יהודי אמריקאי עשיר, מוכן להשקיע מהונו בפיתוח ארץ האבות, והוא הקים בית-חרושת לנעליים בירושלים. חוץ מזה הוא העמיד את עצמו בראש מיפעל מלוות הפיתוח בישראל. נקל להבין כי פגישה בין שני גאוניים

העבודה גולה מאירסון (מאיר), שרי-הבריאות ישראל ברזלי, שרי-הדתות-הנסד, חיים שפירא, שרי-בליתיק פרץ נפתלי, שרי- החינוך זלמן ארן, שרי-המישטרה בכור שיטרית, שרי-האוצר לוי אשכול, שרי-הפינים ישראל ברי-הודה, שרי-הדואר יוסף בורג, שרי-החקלאות קדיש לוז, ואחרון בתמונה — שרי-החוץ משה שרת.

השבוע לפני 25 שנה הושלמה הרכבת משט- בתמונה זו נראית הממשלה בדרכה לטכס ברכתו של הנשיא. חמיון: שרי- הפיתוח מרדכי בנטוב, ראש-הממשלה דויד בן-גוריון, שרי-

ממשלת בן-גוריון